

ולטעם המדיני: רק מי שאין יהודה ושומרון מדברים אל ליבו ינקוט את הביטוי הור, המכונה "הגדה המערבית", תחת אורו, הדרו והדרו של הביטוי "יהודה ושומרון". אמר רבי אליעזר: "כל הדר בארץ-ישראל שריו בלא עוון, שנאמר: העם היושב בא נשוא עוון" — אם ננטשנה נישא את עוון הפקרת מכוונתנו לשלטון זרים וקול דמי בנינו יזעקו אלינו מאד מתה".

חיים נקר, בת"ם

חוצפת הרב

הנני לברככם מקרב לב על שפירסמתם דבריו הנכונים של הרב צבי יהודה הכהן קוק על מנתם פורוש, המעו בחוצפתו כי רבה להתקרא רב בישראל. יישר כוח! שניאור בהן, בני ברק

ליקוי כפול שלושה

בגיליון העולם הזה 2093 פורסמה ה"כתבה" "צה"ל — הסרן האלים", לגבי מרשי. כתבה זו לוקה בשלושה.

היא אינה מדייקת בעובדות: האמור בארבע השורות הראשונות שבה, אינו נתמך בשום ראיה, לא בחקירת מצ"ח, לא בעדויות בבית-הדין הצבאי ואף לא בעדותו של המתלונן; הכתבה מביאה גירסת צד אחד בלבד ומרשי לא נתבקש להגיב עליה או להתייחס לאמור בה; הכתבה פורסמה תוך מהלך מישפטו של מרשי ויש בה להשפיע על דעת השופטים.

הכתבה ייחסה למרשי אלימות כתופעה כרונית. במקרה המפורט, נתקף חייל ב"אמוק, ירה מתמ"ק העוין שברשותו אל עבר חיילי המחנה ללא אבחנה. מרשי ניגש אל החייל תוך שזה ירה, נאבק עימו והוציא את התמ"ק מידי.

אוסוף, לידיעתכם, כי מרשי זכה בעיטור המופת על תנהגותו במלחמת יום-הכיפורים. בין השאר נפגע הטנק שלו פעמיים מטיל אויב והוא אישית, נפצע. במצבו זה נע בשטח, מוכה אש כבדה, וחילץ בגיחות אחדות שלושה-עשר חיילים שהטג קים שלהם נפגעו. במשך כל המלחמה הצטיין באומץ-לב, בתושיה ובדבקות ב"משימה, והשמיד מיספר גדול של טנקים ומטרות נוספות.

אורי וגמן, עורך-דין, תל-אביב

מי צועק, מי?

מי הוא הצעקן, שתצלומו פיארא את השער האחרון של העולם הזה (2097)? ומניין הביטחון שהוא איש-הליכוד דוקא.

צועק מיכאל מסגר בשער

שהשתתף בניסיון לפוצץ את ועידת-ההסתדרות?

יחיאה ברמן, רחובות

האיש המשופט שבתצלום הוא אב"ד הם מיכאל, עובד צה"ל מראשון-לציון, מסגר במיצועו. הוא היה חבר טיעת הליכוד בוועידה.

(המשך מעמוד 6)

הגדול, חוסם את תיבות הדואר של נמעני ומטיל שיעמום קודר, מעיק ומעצבן על הקוראים הנרגזים.

כדי לעודד את מצב רוחם של הישראלים בחו"ל, משופע במחנה לחיילי צה"ל בגולה, בידיעות מרגינות וחיוביות, המיועדות לעורר את תשומת-ליבם של הישראלים בחו"ל לחדות היצירה במולדתם ההיסטורית ולעודדם לחזור אליה. ידיעה כזו, למשל, התפרסמה בגיליון האחרון: "רוי דויה תייצר את תת-המקלע עוז", קראה הכותרת המבטיחה, כשבגוף הידיעה מופיע הקטע להלן: "...בנוסף להצטיינות הצבא והמישטרה הרדיוניים בעוין יימכר התמ"ק לאזרחיה (הלבנים כמובן) במחיר 100 דור לאר היחידה".

אין כל ספק שחיילי צה"ל בגולה יגהרו בהמוניהם לישראל, כיורדים-עולים, כדי לסייע במאמץ הבטחוני של צה"ל ותעשייתו הצבאית, כדי לספק נשק לבן למלחמה בשחורים.

משה ברנד, ניר-יודק, ארה"ב

יום סרט לכנין

אם ראש-הממשלה מרוויח רק 3000 ל"י נטו לחודש, כפי שהוא טוען, ברור מדוע הוא מתנגד לתוספות שכר לפועלים. הוא למד לדעת שהוא יכול להסתדר לא רע.

ואפילו לנסוע שלוש פעמים לחו"ל במש"כורת זו, או מדוע צועקים הפועלים, המשתכרים יותר ממנו?

רינה עזרא, פתח-תקווה

...רחמי, רחמי על ראש-הממשלה ורעי ייתו, הנאלצים להסתפק במשכורת-ירעב. בוששה למדינה שכך נוהגת בראשה. כיוון שלא ניתן להגדיל עוד את תקציב המדינה לשנה זו על-מנת להגדיל את שכרו של ראש-הממשלה, אני מציע לערוך יום-סרט לעורתו. תלא אין אנו רוצים שגם ראשי הממשלה יודקק לתמיכת סעד.

יעקב תמיר, חיפה

החברד הפמנמי

יועץ ראש-הממשלה לענייני הסברה, שמואל כץ, הפיץ בין עורכי-החדשות והכתבים ברדיו את "דף ההנחיות" הירוע שלו. אחת מהנחיותיו קובעת, שאין לומר "הגדה המערבית" אלא "יהודה ושומרון". כל הדיון המדיני הזה בין חטיבת החדשות לבין מר כץ — ובכלל הוויכוח הזה במדינה כולה — מופרך וחסר-טעם מעיקרו, משום שלא היה נולד אילו קדם לו בירור לשוני קצרצר.

במשבתנו ובאמירתנו "הגדה המערבית" השתבשו שני מושגי לשון שונים. "גדה" (מערבית או דרומית) אין פירושה בעיברית אלא אחד: קיר העפר שמשני צידי נהר או נחל. עובדה זאת הוסברה ב"מדריך לשון לרדיו ולטלוויזיה" מאת היועץ לי ענייני לשון ברשות השידור, מר אבא בירדוד. מר בירדוד תור על הדברים ביתר הרחבה באחת מישיבות פורום החדשות, המשותף לרשי מחלקות החדשות ברדיו ובטלוויזיה. מבחינת הלשון, כל הביטוי הזה אין לו יסוד.